

pligtelse lige over for Abonnementerne derved, at Postvæsenet midt i Kvartalets første Maaned betalte Udgiverne deres Penge og ikke laa hen med dem i længere Tid. Jeg har derfor ikke Ret til paa Udvalgets Vegne at udtale mig om Spørgsmaalet, men kan kun sige, at for saa vidt det var blevet behandlet i den Form, vilde jeg fra min Side ikke have fundet det Hjerneste til Hinder for at anbefale denne Ordning, fuldstændigt at løse Postvæsenet for dets Forpligtelse lige over for Abonnementerne, saaledes at Postvæsenet, naar de indløbne Abonnementer i den første Del af Kvartalet vare komne til, afsluttede og indbetalte Pengene til Bladudgiverne med Fradrag af Postgebyret for hele Kvartalet. Dette vilde efter min Opfattelse være naturligt, saameget mere som det utvivlsomt ikke vil ske, at nogen Abonnement bliver narret med sit Kvartal, og selv om det skete en enkelt Gang, saa er det dog af en saa underordnet Betydning, at man ikke for et enkelt Tilfælde skulde forstyrre en Ordning, der er hensigtsmæssig i og for sig. Personligt kan jeg altsaa anbefale denne Ordning til Overveelse af den høitagtede Minister, som utvivlsomt har Ret til ved Anordning af indrette Sagen paa den Maade. Jeg skal imidlertid tilføje, at saaledes som Forholdet nu er, kan der opnaas Uddrag paa Kvartalsregningen; men det er forbundet med Ulemper og er en Naadessag i Stedet for at være en Ret. Saavidt jeg forstod det, har den ærede Minister Intet imod at tage det hele Spørgsmaal under Overveelse. — Der er i Betænkningen bemærket Noget om, hvad den ærede Minister har gjort i Anledning af nogle Indstillinger isjor om Benyttelsen af Posten. Der findes blandt Andet udtalt i en Skrivelse fra Ministeren, at det er paatænkt at indføre et helt nyt Billeetsystem for Rejsende, saaledes at der derved vil aabnes Udgang for disse til at tiltræde og fratræde Posten hvorjomhelst undervejs, hvorved der vel maa forstaaes: ethvert nærmere angivet Sted ved Landeveien. Der vil naturligvis altid være den Ulempe derved, at den, der bor f. Ex. en Mil nærmere ved det Sted, hvor han skal hen, men vil med Posten fra det Posthus, hvis Post kommer fjærende forbi ham, maa sende Bud, hvis han vil med; men naar det tilføies, at det skal være hjemlet ved Praxis, at man kan tiltræde overalt, hvor Indskrivning først er gjort, er dette neppe rigtigt. Maa ske have ikke Alle forstaaet de almindelige Ordre; i ethvert Fald er det mig bekendt, at denne Praxis følges ikke gjennemgaaende. Den Udvikling, der i Betænkningens sidste Del er givet af dette Forhold, hvorefter den ærede Minister vilde ordne Sagen mere forretningssædligt, tror jeg paa Udvalgets Vegne at turde sige har talt os. Med Hensyn til Vers tror jeg, at det ærede Medlem, som er derfra, kan være vel tilfreds med den høitærede Ministers Bemærkninger angaaende Udvalgets velvillige Liniere denne Sag

vedkommende. Efter som jeg forstod Ministeren, tegner det til, at han vil gjøre sit Bedste for, at der kan komme en direkte Forbindelse mellem Vers og Fyen — altsaa med det øvrige Land —, saa at Vers ikke fremdeles skal vedblive at være et Annex til Langeland. Det er i den Retning, at Udvalget har ønsket Sagen taget under Overveelse, og den høitagtede Minister har erklæret, at det har han ogsaa gjort og vil fremdeles gjøre. Der er endnu et Par Bemærkninger, som jeg er bleven foranlediget til at gjøre overfor den høitagtede Finantsminister. Det er for det Første Betænkningen Nr. 170, hvor der staar Ordet „fast Tillæg“. Udvalget er villigt til at give et lille Tillæg til vedkommende Bestillingsmænd, saalænge de større Udnyttninger vare; men man har ikke villet have det fastslaaet som fast Tillæg. Naar den ærede Minister ikke siger Noget derimod, efter at jeg har nævnt det, antager jeg, at han er enig dert. Dernæst er der et Spørgsmaal, som jeg ganske vist gif forbi før, skjøndt det har større Betydning, og da det er fremdraget af det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgfreds (Sca-venius), skal jeg nævne det. Det findes under Nr. 204 i Betænkningen. Der har Udvalget atter i Aar, som saa mange Aar i Forveien, havt Spørgsmaalet for om de Udgifter og de Byrder, som man maa paatage sig med Hensyn til Gaderne paa Gammelholm. Det er en saa gammel Historie, at man vel kunde vente at blive fri for den paa Budgettet, i alt Fald i den Form. Nu er man jo omtrent færdig med disse Byggegrunde og har faaet dem bortfolgte og anvendte, paa den gamle botaniske Haves Grund nær, og om den er det Flertallets Mening, at man vil kunne forvente, at den snarest i sin hele Udstrækning bliver overgivet til Finantsministeriet. Selv denne Bemærkning var det ærede Medlem for Præsts Amts 1ste Valgfreds altsor stiv; men det forekommer mig, at det er en meget ufylldig Bemærkning. Denne Have skal da ikke ligge mellem Himmel og Jord; og naar vi have givet Kultusministeren 21 Tønder Land af Krigsministerens Mark udenfor Woldene til en ny Have, saa er det naturligt, at vi faae den gamle Grund tilbage ind under vore Af-tivers, vore Domæners rette Besiyrelse, nemlig Finantsministeriet. Hvis det ærede Medlem for Præsts vil have et eller andet Diemed med et eller andet Hjærne deraf, da staar det ikke slet modsagt i Flertallets Betænkning. Flertallet har ikke bundet sig til at stemme imod et saadant Onske af det ærede Medlem, hvis det skulde fremkomme; men ganske vist har man netop villet hævde det, at den botaniske Have i hele sin Udstrækning kommer ind under Domænebestyrelsens Chef, Finantsministeren. Da det nu har viist sig, at Regeringen ingen Vegne kan komme med denne Sag, men maa holde et smukt Kvarter i Kjøbenhavn — for ikke at sige mere, end hvad der er sandt — i et saadant Spøle og Uføre, som Tilfældet er, med en ikke ringe